

glazba

Opera za dobro raspoloženje

Zgodne i pomalo luckaste osobine lika Nemorina u Mužekovoj interpretaciji dobivaju i sve one ozbiljne, duboke i iskrene glazbene kvalitete ozbiljne operne uloge

Gaetano Donizetti, *Ljubavni napitak*, Hrvatsko narodno kazalište, Split, 31. listopada 2002.

Zrinka Matić

Prva premijera u sezoni HNK u Splitu bila je društveni događaj kakav se i očekuje na početku sezone. Pridonijela su tome imena upravo toliko zvučna da podignu temperaturu uzbuđenja zbog premijere, kao Vjekoslav Šutej, Sandra Bagarić i Krešimir Dolenčić. Mnoge je privukla garancija dobre glazbe, koju je osiguralo ime mladog, ali već dovoljno poznatog tenora Tomislava Mužeka. Operna je zabava bila doista i zabavna, a odabir predstave pun pogodak. Ugodan i ne pretežak operni izraz komične opere *Ljubavni napitak* Gaetana Donizetti-

ja izmamio je dobro raspoloženje kod svih, pa je – unatoč nekim nedostacima – predstava u cjelini dobro primljena od publike.

Bez nekog okolišanja treba reći da je nositelj kompletnoga glazbenog dijela opere bio odličan tenor Tomislav Mužek u ulozi Nemorina, ali kako je opera i scensko djelo, moramo reći i to da je predstava velikim dijelom uspjela zbog izvrsnog scenskog tima, koji je osmislio kostime i scenu, vrlo uspjele režije, i izvršne glume svih prisutnih, od solista do posljednjeg člana zbora.

Nepogrešiva interpretacija

Ono zbog čega će nam ova večer sigurno ostati u sjećanju je nastup Tomislava Mužeka. Mladi dvadesetčetverogodišnji tenor pokazuje već sve osobine pravog zrelog pjevača. Sigurna pjevačka tehnika, čista interpretacija, neopterećena ikakvom nesigurnošću, prekrasan osjećaj za talijanski belcanto, drugim riječima urođena muzikalnost, koja je još k tome i kultivirana na pravi način, gotovo bez greške izrađen svaki ton, sve to odmah prepoznajemo u pjevanju Tomislava Mužeka. Njegova muzikalnost, čista izražajnost, sigurna interpretacija upotpunjena je iznimnom glasovnom kvalitetom. U njegovoj nepogrešivoj interpretaciji zahtjevne uloge Nemorina, prepoznajemo i impulzivnost, kreativnu crtu, kojoj ne treba mnogo da se razigra. Zgodne i

pomalo luckaste osobine lika Nemorina u Mužekovoj interpretaciji dobivaju i sve one ozbiljne, duboke i iskrene glazbene

kvalitete ozbiljne operne uloge. Svaki potez u Mužekovoj muzikalnoj predodžbi uklapa se u cjelovitu sliku. Mužek lik ne gradi samo glazbom. On je i odličan glumac. Uvjerljiv, bez ijedne pretjeranosti, odlično upotpunjuje glazbu glumom. Riječ je o mladom pjevaču kakav se ne pojavljuje svaki dan.

Površan glazbenički pristup

Sandra Bagarić nije nas toliko oduševila u ulozi Adine. Premda bi se svojim vrlo lijepim i moćnim glasom i prikladnom bojom trebala sasvim uklapati u okvire uloge, način na koji ju je donijela nije bio u skladu s njenim zahtjevima. Nimalo jednostavnu ulogu pjevačica nije u glazbenom smislu dovoljno ozbiljno promislila. Ponešto površan glazbenički pristup vodio je često u trenutku interpretiranja u krivom smjeru, pa se na trenutke događalo da fraza ostane neispjevana i cielina ariosa ili arije isprekidana i nedorečena. Ipak, u dobrim trenucima, kojih je sve više bilo u drugom činu, vidjelo se da pjevački možemo od nje očekivati mnogo više. Ono što treba naglasiti je izuzetno lijepa scenska pojava i kvalitetna gluma, koja je uvelike pridonijela duhovitom i dinamičnom dramskom tijeku predstave.

U ulozi Belcorea našao se ba-

Vrlo maštovita režija prati do u detalje ideje ove buffo opere i postiže pravu mjeru zabavnosti i duhovitosti

riton Tomislav Bekić. Ova zgodna i zabavna uloga našla je u njemu vrlo solidnog tumača. Odlično spojivši glumu s pjevačkim izrazom, na trenutke je postajao nositeljem komedije. Ulogu nadrihlječnika Dulcamare dosta je dobro ostvario bas Ivica Čikeš. Premda jako efektna scenska figura i snalazeći se vrlo dobro i u glumi, nije uvijek bio dovoljno izražajan pjevački, a povremeno kad bi Dulcamara odjednom postao ponešto introvertiran i nečujan, osjetili smo malu nesigurnost u ulozi. Prilično neupadljivo bilo je ostvarenje Snježane Katić u ulozi Gianette, koliko god je važna pjevačka urednost, a i glumačka kada je riječ o jednoj pravoj buffo operi, toliko je važna ne samo urednost nego i angažiranost i uvjerljivost.

Nedoradani nastupi ansambla

Ovaj put nas nisu oduševili ni Zbor ni Orkestar HNK u Splitu.

Zašto su ulazi zbora pomalo neuredni, nastupi nesigurni, dinamički efekti neodređeni, dionica nekompaktne, a poneke povremeno i beščujne, možemo nađati. Koliko to ovisi o spremnosti ansambla (zborovoda Ana Šabašov) ili o vodstvu dirigenta Vjekoslava Šuteja ne nađamo, ali Zbor se pokazao izvrsnim i vrlo nadahnutim kada je u pitanju bila gluma i izvršavanje odličnih režijskih zamisli Krešimira Dolenčića. Vrlo maštovita režija prati do u detalje ideje ove buffo opere i postiže pravu mjeru zabavnosti i duhovitosti. U tome je neobično veliku ulogu imala bajkovita scena vedrih boja i zaigranih oblika Slavice Radović i prekrasni kostimi Silvija Vujičića i Danice Dedijer, koji su ustvari možda ono najljepše i najdojmljivije u opisu predstave. Vratimo se još na glazbu i orkestar koji nije pokazao ono najbolje. Osobito su loša bila sola drvenih puhača, a posebno nas je razočarao komorni sastav za vrijeme arije *Una furtiva lagrima*.

Nedoradani nastupi ansambla i ponekih solista, a opet neki izvrsni aspekti predstave kao što je nastup tenora Tomislava Mužeka, ili pogodeni kostimi, režija i scena, ovu predstavu ponovo, kao i mnoge druge, čini onim nekakvim nedovršenim djelom, koje kao da treba još samo malo pa da bude mnogo bolje i da nas stvarno do kraja ispuni te da sve ono što osjećamo i mislimo da bi moglo biti zaista i bude ostvareno. Samo ne na drugoj ili trećoj predstavi nego odmah na premijeri. 